

καὶ μοντεπεσσουλανῶ 409 σύγκειται τὸ ποίημα ἐκ στίχων πολιτικῶν 712, ὁμοιοκαταληκτούντων ἀπὸ τοῦ στίχου 378· πολὺ διαφέρουσα παραλλαγή, ἐκτενεστέρα κατὰ πολὺ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει (857 στίχοι), κεῖται ἐν κώδικι νεαπολιτανῶ III. A. a. 9, ἔστις ἔγινε γνωστὸς διὰ τοῦ Παπαδημητρίου (ἴδε κατωτέρω). 2. Εἰς τὸ δεύτερον, προδήλως ἀργότερα συγγραφὴν ποίημα (365 πολιτικοὶ στίχοι, πάντες ὁμοιοκατάληκτοι) ἐμφανίζεται ὁ Σαχλίχης ὡς ἠθικολόγος. Ὁ παράδοξος ἄγιος ἀποτείνει σοβαρὰς νοουθεσίας πρὸς τινὰ Φραγκίσκον, υἱὸν φίλου τοῦ ὑψηλὸν ἀξίωμα περιβεβλημένου. Ἰδίως συμβουλεύει αὐτὸν ν' ἀποφεύγῃ τὰς κινδυνώδεις παρεκτροπὰς τῶν νυκτερινῶν διασκεδάσεων καὶ τῆς κυβείας :

*Περίκοψε τὰ σκοτεινὰ παιδὶν μου, νὰ προκόψῃς
τῆς νύκτας τὰ γυρίσματα νὰ τ' ἀπολοημονήσῃς
καὶ τῆς ἡμέρας τὴν τιμὴν νὰ τὴν ἀποκινήσῃς·
ἐξάφῃσ' τα τὰ σκοτεινὰ κι' ἀγάπα τὴν ἡμέραν.*

Τὸν πλεῖστον γῶρον κατέχει καὶ ἐνταῦθα ἡ σκαιὰ περιγραφὴ τοῦ βίου τῶν πανούργων καὶ πλεονεκτικῶν ἑταίρων. Ἠθικὸν στοιχεῖον οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ποιήματι· οἱ λόγοι δὲ δι' ὧν ὁ Κρῆς Σωκράτης ζητεῖ νὰ φέρῃ τὸν Ἀλκιβιάδην εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, εἶνε ἀπλῶς πρακτικοί. Τὴν ἥκιστα καλὴν ἠθικὴν κατάστασιν, ἣτις ἐκράτει εἰς τὰς πόλεις τῆς Κρήτης ἐπὶ Βενετῶν, διαφωτίζουσιν ἀμφοτέρωτα τὰ ποιήματα ταῦτα.

1. Ἐκδόσεις: Τὸ δεύτερον ποίημα ἐξέδ. μετὰ γλωσσικῶν ἐξηγήσεων ὁ E. Legrand, Coll. de mon. τόμ. 15, ἐν Παρισίοις 1871 = Annuaire de l'association 5 (1871) 201-242. — Ἀμφοτέρωτα τὰ ποιήματα ἐξέδωκεν ὁ W. Wagner, Carmina σελ. 62-105. — Τὸ πρῶτον ποίημα ἐξέδωκε κατὰ τὴν πολὺ διαφέρουσαν παραλλαγὴν τοῦ κώδικος νεαπολιτανοῦ III. A. a. 9 ὁ Σ. Δ. Παπαδημητρίου, Στέφανος Σαχλίχης καὶ τὸ ποίημα αὐτοῦ « Ἀφήγησις πα-

